

ἔλθειν ἔπειτα, καὶ μὲ φέρειν τὴν θυγάτηρα τῆς, ἐνῷ κάθημαι ἐπάνω εἰς τὸν σοφᾶν. Ἡ θυγάτηρ, κλαίουσα καὶ ὀδυρομένη, θέλει προσπέσειν εἰ τοὺς πόδας μου, καὶ μὲ παρακαλέσειν νὰ τὴν δεχθῶ εἰς τὴν εὐνοίαν μου. Ἐγὼ τότε, διὰ νὰ ἐντυπώσω εἰς τὸν νοῦν αὐτῆς τὴν ἀνήκουσαι πρὸς τὸ ὑποκείμενόν μου εὐλάβειαν, θέλω ἐξαπλώσειν τὰ μηρία μου, καὶ τὴν λακτίσειν μὲ τὸν πόδα μου, ὥστε νὰ ἐγκρημισθῇ εἰς ἀρκετὸν διάστημα ἀπὸ τὸν σοφᾶν.

Ἐβυθίσθη παντάπασιν εἰς τὴν χιμαιρικὴν ταύτην ὀπτασίαν ὁ Ἀλνάσχαρ, ἃ δὲν ἠμπόρεσε νὰ μὴ πράξῃ ὅ,τι ἐδιαλογίζετο· ὥστε, κτυπήσας κατὰ δυστυχίαν τὸ καλάθιον, τὴν βάσιν ὀλιγούτου τῆς μεγαλειότητος, ἔσπρωξε τὰ ὑάλινα ἃ πῆλινα σκευὴ μακρὰν ἐαυτοῦ· εἰς τὸν δρόμον, καὶ κατεστύτριψεν αὐτὰ ὅλα.

ΛΕΩΝ ΑΛΛΑΤΙΟΣ.

Ο ΛΕΩΝ ΑΛΛΑΤΙΟΣ, εἰς τῶν ἐξόχων σοφῶν τῆς δεκάτης ἐβδόμης ἑκατονταετηρίδος, ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον Χίον, ἀπὸ γονεῖς Γραικολατίνες, κατὰ τὸ 1586. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ξεντευθεὶς ἐνῷ ἦτον ἀκόμη παῖς, ἐπροστατεύθη ὑπὸ κραταιοῦ τινὸς οἴκου εἰς τὴν Καλαβρίαν, ἃ ἐστάλθη νὰ τελειώσῃ τὰ μαθήματα αὐτῷ εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ Ἑλληνικὸν γυμνάσιον. Μετεπεσκέφθη μὲν τὴν πατρίδα τῶν κατ' αὐτὰς ἔτι τὰς ἀρχὰς τοῦ βίου· ἀλλ' ὑπέστρεψεν ὀλίγον ἔπειτα εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου, μετ' ἄλλεπαλλήλους φιλολογικὰς ἐνασχολήσεις, ἐπέτυχεν νὰ διορισθῇ βιβλιοθηκᾶριος τοῦ Οὐατικανῶ. Διὰ τὴν θέσιν ταύτην καθίστανεν αὐτὸν ἐπιτηδεύτατον ἃ ἡμεγάλῃ του φιλοπονία καὶ τὸ κραταιότατον αὐτοῦ μνημονικόν· εἰς τὸ διάστημα δὲ μακροχρονίου βίου, ἐξέδωκε χειρόγραφα, μετέφρασεν Ἑλλήνας συγγραφεῖς, κ' ἐδημοσίευσεν πολλὰ ἔργα πρωτότυπα, τὰ ὁποῖα δεῖχουν μᾶλλον πολυμαθεῖαν παρά κρίσιν ἢ αἰσθησὶν τοῦ καλοῦ. Ἄν ἃ τὸ γένος Ἑλλήν, ἐχορημάτισε μ' ὄλον τῆτο εἰς τῶν πλέον ἐνθέρμων ζηλωτῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀναμαρτησίας τοῦ Πάπα· καὶ μ' ὄλην αὐτοῦ τὴν σοφίαν, ὅχι μόνον δὲν ἦτον ἐλεύθερος ἀπὸ μισαλλοδοξίαν, ἀλλὰ καὶ τολμηρῶς διῆσχυρίζετο, ὅτι ὀρθὸν καὶ δίκαιον εἶναι νὰ μεταχειρίζομεθα πῦρ καὶ μάχαιραν πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἰσχυρογνωμόνων αἰρετικῶν! Κατηγορεῖται ὅτι ἐμαλάκυνε τὰς μεταξὺ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας διαφορὰς, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Πάπαν Οὐρβανὸν Η', ὅστις ἔκλινεν ἰσχυρῶς εἰς τὸ νὰ συνδιαλλάξῃ καὶ συνειῶσῃ αὐτὰς. Ἐθμελίωσε δὲ γυμνάσιον εἰς τὴν Χίον, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Ῥώμην τὸ 1669, ὀγδοήκοντα τριῶν χρόνων ἡλικίας.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΣΤΑΤΡΟΦΟΡΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ.

ΑΦΟΥ ἡ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου μήτηρ ἁγία Ἐλένη ὑπῆγε καὶ ἐπροσκύνησεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπεκράτησε γνώμη μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν, ὅτι προσκύνῃσι τῆς ἱερᾶς ἐκείνης χώρας καὶ ἐνθέρμιος προσευχῇ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔπαθεν ὁ Σωτῆρ, φέροι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Διὰ τοῦτο ἦτο πάντοτε ὁ ἅγιος τάφος πλήρης προσκυνητῶν, οἵτινες ἀπεδήμουν ἐκεῖ συχνάκις ἀπὸ μακρονωτάτους τόπους. Οἱ τὴν χώραν ταύτην ἐκ τῆς ἐβδόμης ἡδὴ ἑκατονταετηρίδος ἐξουσιάζοντες Ἀραβες δὲν ἠνώχλουν τοὺς προσκυνητὰς, ἀλλ' εὕρισκαν καὶ ὀφέλειαν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν συχνάζοντων εἰς τὴν Παλαιστίνην Χριστιανῶν. Ὁ μέγας Κάρολος ἔκαμε ἃ φιλικὴν τινα συνθήκην μὲ τὸν Ἀρβὺ ἀλ Ρασίδ, ἃ τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ προστατεύῃ κατὰ πάντα τρόπον τοὺς Χριστιανούς προσκυνητὰς. Ἐκτοτε ἔτρεχαν πλῆθος Χριστιανῶν, πολλοὶ δὲ καὶ κοσμικοὶ ἄρχοντες, τοὺς ὁποῖους βέβαια δὲν ἐκίνει ἡ δημώδης γνώμη. Ἀληθινῇ καὶ ἐγκάρδιος ἀγάπη πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον, ἃ εὐλαβῆς ἀνάγνωσις τῶν παθῶν του, ἀνέφλεγεν εἰς τὰς καρδίας των τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ πατήσωσι τὴν ἁγίαν γῆν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπάτησαν ποτὲ οἱ πόδες τοῦ Σωτῆρος, καὶ μὲ δάκρυα νὰ δεῖξωσι τὸ σέβας των εἰς τὸν Γολγοθᾶν, ὅπου ἐξέχεε τὸ θεῖόν του αἷμα πρὸς σωτηρίαν ὄλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἦλθεν ὁμως τέλος πάντων ὁ καιρὸς, ὅπότε ὀμοὶ καὶ θρηνώδεις βάρβαροι ἐκυρίευσαν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἃ τότε ὑπερεπερίσσευσαν τὰ δεινὰ τῶν προσκυνητῶν.— Οἱ βάρβαροι κατακρατῶσι τὰ ἁγία, κακομεταχειρίζονται τῆς Χριστιανούς, βεβηλόνοσι τοὺς ἱεροὺς τόπους, καὶ δὲν ὑποφέρουν πλέον τοὺς προσκυνητὰς, ἢ χολογεῖτο πανταχόθεν. Οἱ θρηνοὶ οὗτοι ἠκούσθησαν εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπὸ πολλοὺς ἐναρέτους, ἃ διήγειραν τὴν ἐνθουσιώδη ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐκστρατεύσωσι πανδημεί, ἃ νὰ ἀρπάσωσι μὲ τὸ ξίφος τὸν ἅγιον τόπον ἀπὸ τοὺς ἀπίστους.

Τότε ἐφάνη παράξενός τις ἀνὴρ, Πέτρος ὀνομαζόμενος, Κηκίπετρος ἐπονομαζόμενος, καθὼς λέγει Ἄννα ἡ Κομνηνῇ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀμβιανοῦ, ὅστις πρότερον εἶχεν ἀρνηθῆν τὸν κόσμον διὰ τὴν τύψιν τῆς συνειδήσεώς του, ἔγειν ἐρημίτης, καὶ ὑπῆγε προσκυνητῆς καὶ τοῦ ἁγίου τάφου· αἱ κακουλῆαι τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν τὸν ἐνθουσίασαν νὰ ἐδικηθῇ τὴν καταφρόνησιν τῆ Σωτῆρος, ἃ νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὸς τὸ μέγα ἔργον. Ἐπῆγεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Πάπαν Οὐρβανὸν Β'. ἔγγραφον δέησιν τοῦ κατατεθλιμμένου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ